

Bemærkninger til forslaget

Børnefamilieydelsen er indført som del af skattereforomaftalen i 1985.

De daværende forligspartier betragtede ydelsen som en slags negativ skat. Det er årsagen til, at ydelsen konteres som negativ indtægt på finanslovens § 38 om skatter og afgifter.

Men alligevel sker udbetalingen kontant og kvartalsvis. Derfor opfattes ydelsen ikke i den offentlige debat som et tillæg til forældrenes personfradrag. I forskellige statistiske opgørelser indregnes udgiften til børnefamilieydelse som en del af udgiftstrykket i stedet for – som det retteligt burde opfattes – en reduktion i skattetrykket.

Netop fordi ydelsen for befolkningen fremstår som en kontant overførselsindkomst, rejses tid efter anden fra forskelligt hold tanker om aftrapning af ydelsen ud over en vis familieindkomst.

En sådan graduering ville give et endda yderst beskedent merprovenu, hvis den ikke skal ramme typiske børnefamilier med to indkomster. Det har imidlertid hele tiden været det udtrykkelige formål med børnefamilieydelsen, at den helt og fuldt skulle komme denne familietype til gode. Det skal i denne forbindelse erindres, at den ens børnefamilieydelse til

alle virkede som en rimelig målrettet kompensation for familier, der mistede en del af rentefradragets værdi ved skattereformens ikrafttræden fra 1987.

En indtægtsgraduering af børnefamilieydelsen, der omfatter mere end beløbsmæssigt helt ubetydelige grupper, vil også være ensbetydende med en forøgelse af samspilsproblemerne mellem høje marginals-katter og aftrapning af ydelser med stigende indkomst. Derved ville man modvirke de igangværende bestræbelser på at mildne disse samspilsproblemer.

Omlægning fra børnefamilieydelse til højere skattemæssigt bundfradrag vil derimod standse en sådan diskussion.

Den helt overvejende del af modtagerne af børnefamilieydelse har egenindkomst, der er tilstrækkelig stor til at udnytte det ekstra personfradrag ved modregning i skatten.

For de forholdsvis få, hvor dette ikke er tilfældet, bør uudnyttet fradragsværdi udbetales. Dette kan ske i de tilfælde, hvor forskudsregistreringen viser, at der ikke er plads til modregning i skattebetalingen. I øvrige tilfælde må udbetalingen ske efter reglerne om overskydende skat.